

Arrest

nr. 109 524 van 10 september 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 27 mei 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 juni 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juli 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. VANHEE loco advocaat P.-J. STAELENS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 29 januari 2012 het Rijk binnen en diende op 31 januari 2012 een asielaanvraag in. Op 26 april 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Somalische staatsburger te zijn afkomstig van Beledweyne en te behoren tot de clan Hawadle (< Hawiye). U verklaart geboren te zijn op 12 oktober 1994. Uw ouders hadden een winkel, die heel populair was bij de jongeren in de wijk. Jullie luisterden er naar Somalische en Amhaarse muziek. Dit werd geweten door Al Shabaab en ze kwamen naar jullie winkel. In juli 2011 kwam Al Shabaab een eerste keer naar jullie winkel en zeiden dat muziek verboden is en dat jullie naar de koran moesten luisteren. Het was niet toegestaan om mannen en vrouwen samen te brengen. U en uw familie werden gewaarschuwd. De leden van Al Shabaab namen de muzikspeler mee. Jullie speelden niet langer muziek en de klanten bleven weg. Uw broer besprak het met uw moeder. Uw moeder antwoordde dat uw vader een oude man is die niet kan werken en er werd opnieuw een CD-speler gekocht. Jullie speelden terug muziek en de klanten begonnen terug te komen. Op 20 november 2011 kwam Al Shabaab terug. U en uw broer en enkele klanten waren muziek aan het luisteren en jullie hadden de oproep voor het gebed niet gehoord. Al Shabaab opende het vuur. Uw broer werd verwond en u verstopte zichzelf. Drie vrouwen werden gedood en een oude man geraakte gewond. U kroop weg en liep naar huis. U vertelde uw moeder wat er was gebeurd. Uw moeder liep naar de winkel en de oude man vertelde haar dat uw broer door Al Shabaab was meegenomen. Uw moeder deed de winkel dicht en u vertrok naar een familielid van uw vader. Uw vader kwam u er opzoeken en na vijf dagen nam uw vader u mee. U hebt Beledweyne verlaten in november 2011. U ging naar Kenia, waar u twee maanden bij een familielid verbleef. Onderweg naar Kenia werd het voertuig gestopt. U werd ziek en begon te braken. De jongemannen werden meegenomen. Uw vader legde uit dat u ziek was en u kon gered worden. In Kenia vernam u dat uw broer S. overleden was. U hebt Nairobi, Kenia verlaten op 28 januari 2012 en u reisde per vliegtuig via Nederland naar België. U hebt op 31 januari 2012 in België asiel gevraagd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst bent u er niet in geslaagd aannemelijk te kunnen maken dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten. Zo laat uw geografische en politieke kennis over Beledweyne en Somalië in het algemeen te wensen over. U verklaart geboren te zijn in Beledweyne (zie gehoor CGVS, p.3), er altijd te hebben gewoond (zie gehoor CGVS, p.3) en nooit uit Beledweyne te zijn gevlucht of tijdelijk elders te hebben verbleven (zie gehoor CGVS, p.3). U stelt pas in november 2011 Beledweyne te hebben verlaten. Het is dan ook merkwaardig dat u weliswaar bepaalde zaken in Beledweyne opnoemt, maar u andere zaken niet blijkt te weten of foutief weergeeft. Zo stelt u dat Irid Amiin de hoofdweg is van Centraal Somalië naar Mogadishu (zie gehoor CGVS, p.4) en dat de hoofdweg aan het kruispunt Janta Kundisho een afslag heeft naar Beledweyne (zie gehoor CGVS, p.4). U kent geen andere wegen of straten bij naam in Beledweyne (zie gehoor CGVS, p.5). U geeft aan dat er wel straten zijn, maar u de namen niet kent. Op de vraag welke plaatsen er gelegen zijn tussen de afslag Janta Kundisho en Beledweyne zelf, somt u de dorpen Gambarlawe, Haluula Ad, Qura'aley, Ela Bulle, Amalow en Bunda Aroos op (zie gehoor CGVS, p.5). Wanneer opnieuw wordt gevraagd of dit de dorpen zijn tussen Janta Kundisho en Beledweyne, wijzigt u uw verklaring en stelt u dat dit dorpen rond Beledweyne zijn (zie gehoor CGVS, p.5). U geeft aan geen dorpen te kennen tussen Beledweyne en de hoofdweg, noch plaatsen gelegen op de hoofdweg (zie gehoor CGVS, p.5). Wanneer u wordt gevraagd of u plaatsen kent van Beledweyne naar Mogadishu, reageert u dat er andere plaatsen zijn, maar u de namen niet kent (zie gehoor CGVS, p.5). Op de vraag naar andere dorpen rond Beledweyne, situeert u Bardhere en Halgan in het westen (zie gehoor CGVS, p.5), maar u blijkt niet op de hoogte wat er aan de overkant van de hoofdweg gelegen is (zie gehoor CGVS, p.5). U noemt de vijf districten van Hiraan en stelt dat Bulo Burte grenst aan Beledweyne en Mahas in het oosten ligt, maar u bent onwetend wat er ten noorden en ten zuiden van Beledweyne is gelegen (zie gehoor CGVS, p.6). U verklaart dat het politiekantoor gelegen is in de wijk Koshin in Beledweyne (zie gehoor CGVS, p.6). Op de vraag naar (andere) bekende of officiële gebouwen in Beledweyne, vernoemt u de twee arken in de stad en de rivier Shabelle die door de stad stroomt (zie gehoor CGVS, p.6). Wanneer de vraag wordt herhaald, stelt u geen belangrijke of bekende gebouwen in Beledweyne te kennen (zie gehoor CGVS, p.6). Met betrekking tot de rivier Shabelle stelt u dat deze van Lower Shabelle komt, maar u niet weet waar ze naartoe stroomt (zie gehoor CGVS, p.6). U geeft aan dat Bulo Burte eveneens aan de rivier gelegen is, maar verder kent u geen andere dorpen of plaatsen langs de rivier (zie gehoor CGVS, p.6). Van iemand

die zijn hele leven in Beledweyne heeft gewoond, kan toch enigszins verwacht worden dat hij meer zou afweten van zijn onmiddellijke leefomgeving. Aldus dient te worden opgemerkt dat de kennis die u wel etaleert weinig doorleefd en eerder ingestudeerd is.

Verder dienen volgende opmerkingen te worden gemaakt bij uw verklaringen. U verklaart tot de clan Hawadle te behoren die hun thuisland in Beledweyne hebben (zie gehoor CGVS, p.8). Op de vraag welke clans er verder in Beledweyne wonen, antwoordt u met Galjeel, Jareer, Baddi Adde, Jaljeel en Jidle (zie gehoor CGVS, p.8). U verklaart dat Hawadle in de meerderheid is, maar u blijkt echter niet te weten welke subclan van Hawadle in de meerderheid is in Beledweyne (zie gehoor CGVS, p.8). Op de vraag of u subclans kent van de door u opgenoemde clans die in Beledweyne wonen, antwoordt u negatief en u blijkt geen enkele subclan van Galjeel, Jareer, Baddi Adde, Jaljeel of Jidle te kunnen vermelden (zie gehoor CGVS, p.8). Op de vraag of u subclans kent van Habr Gedir, een clan die tot dezelfde clangroep Hawiye hoort, stelt u alleen Hawadle te kennen (zie gehoor CGVS, p.8). Ook van de clan Abgal bent u niet in staat een subclan te vernoemen (zie gehoor CGVS, p.9). Deze vaststellingen zijn echter uiterst bevreemdend gezien het belang van clankennis in de Somalische samenleving. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat in de Somalische samenleving genealogische afstammingslijnen aan kinderen aangeleerd worden vanaf een zeer jonge leeftijd en patriarchale afstamming tot in de details mondeling wordt doorgegeven (zie informatie in administratief dossier). Op de vraag of u een belangrijke persoon, politicus of krijgsheer kent uit de Somalische geschiedenis die Hawadle is, antwoordt u negatief (zie gehoor CGVS, p.9). U beweert dat uw clan Hawadle in 2007 een clanconflict had met Jareer, maar u blijkt niet te weten wie de leiders in dit conflict waren (zie gehoor CGVS, p.9).

Sinds het uitbreken van de burgeroorlog geeft u aan dat Hawadle de macht hadden over Beledweyne (zie gehoor CGVS, p.9), maar blijkt u geen namen te kunnen geven van machthebbers. Het is merkwaardig dat u hierover niet spontaan meer zou vertellen. U stelt niet te weten wie de burgemeester of gouverneur of andere machthebbers waren (zie gehoor CGVS, p.10). U reageert dat u enkel in de winkel was en u geen interesse had om dit te weten (zie gehoor CGVS, p.10). Ook op de vraag wie de macht had toen u Beledweyne verliet in november 2011, antwoordt u dit niet te weten (zie gehoor CGVS, p.10). Wanneer u door de protection officer gevraagd wordt 'Wie is Dabageed?', herkent u dat hij de voorzitter was van de provincie Hiraan en dat zijn volledige naam Yusuf Ahmed Hagar is (zie gehoor CGVS, p.10). U voegt zelf toe dat u de mensen kent die met hem werkten en u somt enkele namen op (zie gehoor CGVS, p.10). Gezien bovenstaande opmerking dat u zelf niet spontaan namen kon geven, komt uw opsomming later in hetzelfde gehoor eerder ingestudeerd over. U verklaart dat Ahlu Sunna een groepering is zoals Hizbul Islam, maar u blijkt niet te weten of ze actief waren in Beledweyne, noch bent u in staat namen van leiders van Ahlu Sunna op te noemen (zie gehoor CGVS, p.11). Het is weinig aannemelijk dat u dit niet zou weten, gezien Ahlu Sunna wel degelijk aanwezig was in Beledweyne (zie informatie administratieve dossier). U beweert verder dat er geen checkpoints waren in Beledweyne, noch dat er ooit een avondklok was toen u in Beledweyne woonde (zie gehoor CGVS, p.11), wat echter niet in overeenstemming is met de beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal en wat verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen aantast (zie informatie administratieve dossier).

Uw verklaring dat u behoort tot de clan Hawadle (< Hawiye) (zie gehoor CGVS, p.8) en u een summier kennis van uw clan blijkt te hebben vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de clan Hawadle niet alleen in Somalië zelf voorkomt, maar eveneens in het buurland Ethiopië (zie informatie administratieve dossier) en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie in administratief dossier), en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Uit voorgaande opmerkingen dient te worden geconcludeerd dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering de Somalische nationaliteit te bezitten. Uw kennis van het land dient immers in de eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving. Uit uw foutieve verklaringen en ontoereikende kennis blijkt dat u doelbewust tracht de Belgische asielinstanties te

misleiden door zich voor te doen als afkomstig uit Somalië. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

Het door u neergelegde geboortecertificaat wijzigt bovenstaande motivering niet. Het document betreft slechts een kopie, waaraan geen bewijswaarde kan worden gehecht. Bovendien dient te worden opgemerkt dat het document gedateerd is in 1994 en opgemaakt werd in Mogadishu, wat weinig aannemelijk overkomt gezien u beweert afkomstig te zijn van Beledweyne en het bovendien weinig waarschijnlijk is dat er na het uitbreken van de burgeroorlog in Somalië sinds 1991 nog geboortecertificaten werden uitgereikt (zie informatie administratief dossier). Daarbij bevat het meerdere vertaal- en spellingsfouten, waardoor de authenticiteit van dit document verder wordt ondermijnd. Het is eveneens merkwaardig dat u dit document pas voorlegt tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal, terwijl u tijdens hetzelfde gehoor verklaart dat u het in uw bezit had bij aankomst in België, maar dat u het verloren was en u het geboortecertificaat na 7 maanden terugvond (zie gehoor CGVS, p.3). Deze verklaring overtuigt niet voor het feit dat u dit document niet eerder toonde.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, het redelijkheidsbeginsel, als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en de materiële motiveringsplicht, als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Verzoeker vermeldt tevens het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker voert in een tweede middel een "nieuw stuk in volle rechtsmacht" aan.

2.3. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Dit is *in casu* niet het geval.

2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven

uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. Niettegenstaande verzoeker de schending van artikel 48/3 Vreemdelingenwet aanvoert, vraagt verzoeker enkel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2. De identiteit, nationaliteit en herkomst zijn kernelementen in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vervolging zich voordoet of ernstige schade veroorzaakt wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet.

3.3. Verzoeker legde enkel een kopie van een geboortecertificaat neer, waarvan de commissaris-generaal reeds terecht vaststelde dat dit document diverse belangrijke gebreken bevat waardoor er geen bewijswaarde aan kan worden gehecht, waarbij de Raad diens motivering bijtreedt.

Verzoeker voegt per schrijven van 26 juni 2013 een fotokopie toe van een Somalisch paspoort, uitgegeven op 16 mei 2013 in “Belgium”, door de “Somali government”, alsmede een kopie van een Somalische identiteitskaart, uitgereikt op 16 mei 2013. Het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zonder dat de Raad de stukken van valsheid moet betichten. De Raad hecht geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerlei knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Dienaangaande blijkt daarenboven uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (Som2011-021w) dat *“Van de documenten uitgegeven na 1991 wordt door de internationale gemeenschap algemeen aangenomen dat deze geen enkele (juridische) waarde hebben; Gezien de afwezigheid van een centraal bestuur worden documenten die uitgereikt zijn na de omverwerping van Siad Barre in 1991, niet meer aanvaard als officiële, en dus rechtsgeldige, documenten. In die zin worden documenten (paspoorten, ...) uit Somalië dan ook door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) niet erkend”* en dat *“Door het wegvallen van een centrale overheid in 1991 is er geen internationaal erkende instantie meer die Somalische paspoorten uitgeeft of de geldigheidsduur ervan verlengt. Reisdocumenten die doorgaan voor Somalische paspoorten zijn in Somalië en in de buurlanden op de markten te koop”*.

Verzoeker stelt ter terechtzitting dat op basis van algemene vragen (waar bent u geboren? Wie is de president van Somalië? Wat zijn de voornaamste gewassen? Wat groeit er in uw buurt?) en enkele vragen zoals gesteld op het CGVS werd vastgesteld dat verzoeker Somaliër is en hem de nodige documenten werden uitgereikt. Verzoeker verklaart dat het interview slechts “een half uurtje ongeveer” in beslag nam. De Raad stelt dan ook vast dat verzoeker bij de Somalische ambassade te Brussel veel oppervlakkiger en korter ondervraagd werd dan voor het CGVS, wat verzoeker tevens bevestigt. Verzoeker stelt dat hij nu wel kon antwoorden op de gestelde vragen. Echter wordt in de door verweerder overgemaakte actualisering van de Subject Related Briefing “Somalië” “Authenticiteit documenten uitgereikt na 1991”, inzake de afgifte van identiteitsdocumenten aan de Somalische ambassade in Brussel uitdrukkelijk gesteld dat *“Ook hier geldt dat deze administratieve instantie niet over de nodige middelen beschikt om de identiteit/nationaliteit van de aanvrager te controleren door het gebrek aan beschikbare bronnen”*. Het bericht van de Directie Protocol (van FOD Buitenlandse zaken) dat er aan de Somalische ambassade te Brussel officiële documenten worden verkocht, ondermijnt de bewijswaarde van de door deze ambassade afgeleverde documenten. Bovendien stelt dit gegeven de transparantie van de werking van deze overheidsdienst in vraag. Deze situatie maakt het immers

mogelijk dat documenten die door deze ambassade worden afgeleverd en beantwoorden aan de formele vormvereisten, toch niet waarheidsgetrouw zijn.

Uit al het voorgaande concludeert de Raad dan ook dat de bewijswaarde van de voorgelegde documenten, ook al wordt niet betwist dat deze werden uitgereikt door de Somalische ambassade, niet kan overtuigen. Overigens stelt de Raad eveneens vast dat verzoekers geboortedatum op deze documenten 12 oktober 1993 is, terwijl dit in het geboortecertificaat 12 oktober 1994 is en verzoeker dit ook op het CGVS blijft volhouden (gehoor p. 3), zodat de voorgelegde documenten alleszins ook onderling ernstig afwijken en mogelijk een andere persoon betreffen. Dit klemmt te meer nu uit het in het administratief dossier opgenomen medisch onderzoek blijkt dat verzoeker op 3 februari 2012 een leeftijd had van 20,6 jaar (standaarddeviatie 2 jaar) zodat zijn echte geboortejaar hoogst waarschijnlijk nog (veel) vroeger ligt. Indien verzoeker aldus op basis van een afwijkende identiteit thans ook van de Somalische ambassade de Somalische nationaliteit werd toegekend, dan kan dit niet wegnemen dat verzoeker niet aantoonbaar van Somalië afkomstig te zijn en zoals onder wordt uiteengezet, bekend te zijn met de Somalische maatschappij in Somalië.

3.4. Aangezien aan verzoekers identiteitsdocumenten geen bewijswaarde kan gehecht worden, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en met het specifieke profiel van de asielzoeker. Bovendien dienen elementen in het voordeel van de asielzoeker niet noodzakelijk in de beslissing te worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032). De commissaris-generaal is verder niet verplicht om alle aangebrachte feiten te controleren, zo dit al mogelijk zou zijn. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS 3 september 2004, nr. 134.545).

3.5. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht verzoekers voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien verzoeker beweert de Somalische nationaliteit te hebben, dan dient de ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld.

3.5.1. Waar verzoeker dan ook verwijst naar een advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y., wiens asielrelaas op geen enkele wijze verbonden is met verzoekers asielrelaas, wijst de Raad erop dat elk asielrelaas op zijn individuele merites wordt beoordeeld en dat aldus de verwijzing naar de feitelijke beoordeling en specifieke omstandigheden eigen aan dit ander, aan verzoekers asielrelaas vreemd asioldossier, niet nuttig wordt aangevoerd. Hetzelfde geldt voor prof. Abbink's beoordeling van vier andere, aan verzoekers asielrelaas vreemde dossiers. Overigens worden wel prof. Abbink's titels aangevoerd maar wordt niet duidelijk gemaakt waar hij zijn expertise voor Somalië opdeed. In het bijzonder is van belang of hij in Somalië zelf antropologische studies heeft uitgevoerd of enkel bij de uitgeweken Somalische bevolking en/of vluchtelingen buiten Somalië en bij welke generatie. Ter terechtzitting kan hierover geen toelichting worden gegeven. De Raad ziet evenmin in hoe op basis van het UNHCR advies conclusies zouden kunnen geformuleerd worden naar de wijze van ondervraging in verzoekers asielzaak.

3.6. Verzoeker is niet ernstig waar hij doet uitschijnen dat het wel kan verwacht worden van een dossierbehandelaar, doch niet van verzoeker zelf, dat hij over een gedetailleerde kennis beschikt inzake de geografische, historische en sociopolitieke aspecten van Somalië. Verzoeker volgde vijf jaar koranschool en spreekt Somali, Arabisch, Engels en een beetje Nederlands (gehoor p. 2), zodat hij in een ongeletterde maatschappij als de Somalische niet geheel ongeschoold is. Verzoeker werkte elke namiddag in de *“grote winkel, eigendom van mijn moeder”*, waarbij *“deze winkel was heel populair bij de jongeren in de wijk”* (gehoor p. 12), zodat hij alleszins niet kan voorhouden een geïsoleerd leven te hebben geleid en *“steeds thuis te zijn bij zijn ouders”*. Derhalve kan van verzoeker de etnografische, geografische, geschiedkundige en sociopolitieke kennis verwacht worden van een jongvolwassene die heel zijn leven tot aan zijn vlucht in Beledweyne heeft gewoond en gewerkt in een winkel die tevens dienst deed als ontmoetingsplaats voor jongeren. Verzoekers verwijzing naar een arrest van de Raad,

voor zover *überhaupt* al relevant gezien het een Afghaanse zaak betreft, is dan ook niet van toepassing, temeer de rechtspraak van de Raad geen precedentenwerking heeft.

3.6.1. Het is niet aannemelijk dat verzoeker stelt dat er dorpen zijn tussen Beledweyne en (op de weg naar) Janta Kundisho, doch deze niet kan noemen, noch weet wat er aan de andere kant van de grote baan ligt. Verzoeker kan geen enkele plaats tussen Beledweyne en Mogadishu noemen (gehoor p. 5), terwijl hij later wel het verdere Bulo Burte vernoemt, doch verkeerdelijk meent dat dit ten westen ligt en verklaart geen plaatsen ten noorden of zuiden van Beledweyne te kunnen noemen (gehoor p. 6). Verzoeker kan evenmin andere plaatsen langs de rivier de Shabelle noemen, weet niet naar waar deze stroomt (gehoor p. 6) terwijl al deze kennis makkelijk in zijn eigen dagelijkse, onmiddellijk waarneembare, visuele leefwereld kon worden opgenomen, temeer verzoeker ook meehielp in de winkel van zijn vader en aldus cliënteel vanuit alle windstreken te woord stond. Deze onwetendheid is niet te verklaren door verzoekers laaggeschooldheid nu hij wel op andere theoretische zaken die veel minder tot zijn leefwereld behoorden, zoals de administratieve indeling van de districten van Haraan en de provincies naast Haraan, gedetailleerd kon antwoorden. Hieruit kan enkel een theoretische ingestudeerde kennis blijken en geen doorleefde kennis. In tegenstelling tot wat verzoeker aanvoert, kan uit het gehoor niet blijken dat hij de officiële gebouwen genoegzaam kan toelichten (gehoor p. 6). Evenmin kan blijken dat *“Verwerende partij blijft tijdens het verhoor maar doorvragen over de hoofdwegen, straten, afslagen,... totdat verzoekende partij het niet meer weet”*, aangezien uit het gehoor blijkt dat verzoeker in deze telkens de vraag ontweek om tenslotte het antwoord schuldig te blijven (gehoor p. 5). Verzoeker gaat er trouwens aan voorbij dat het geheel van zijn antwoorden geen bekendheid met Beledweyn kan aantonen. Ook toegelichte foute antwoorden doen hieraan geen afbreuk.

3.6.2. Hoe dan ook, indien in deze niet verwacht kan worden en evenmin wordt vermoed dat elke Somalische asielzoeker een encyclopedische kennis heeft van alle clanstructuren en alle clanindelingen tot in de uiterste vertakkingen kent, dan kan wel verwacht worden dat een Somali bekend is met zijn eigen clanstructuur en die van de clans van zijn woonplaats grondig kan toelichten, hetgeen tevens in het door verzoekster aangebrachte citaat van Prof. Abbink wordt gesteld (*“Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clan-labels wel worden gekend”*). Indien verzoeker nu beweert dat *“de verzoekende partij haar grootmoeder langs moeders zijde wou deze kennis niet doorgeven aan verzoekende partij omdat zij lid is van een midgaan-clan, een clan die geminacht wordt in de Somalische samenleving. Het is dus helemaal niet zo bevreemdend dat verzoekende partij niet alle subclans kent in Somalië”*, dan kan enkel blijken dat verzoeker hier voordien nooit melding van gemaakt heeft. In tegendeel, verzoekers beide ouders zijn Hawadle en behoren tot één van de grootste en aldus invloedrijkste clans zodat geenszins ingezien kan worden waarom zij hun kinderen geen clankennis zouden willen aanleren. Verzoeker verklaart gezien de aan het administratief dossier toegevoegde informatie evenmin hoe zijn Midgan grootmoeder zijn Hawadle grootvader kon huwen noch hoe de *“familie van mijn moeder betaalde de reis”* indien deze gedeeltelijk Midgan was (verklaring 34). Indien de Raad kan aannemen dat de *“midgaan- clan outsiders zijn in Somalië en onderdrukt worden”*, dan kan hieruit echter niet geconcludeerd worden dat zij minder kennis hebben van de clanstructuren daar alle essentiële clangegevens en -tradities voor hen nog des te noodzakelijker zijn om de eigen veiligheid en vlotte maatschappelijke omgangsmogelijkheden te waarborgen en bevorderen. Daarenboven verklaart verzoeker zelf dat *“ik hoorde het [clankennis] van de mensen, van de wijk, het was noodzakelijk om te weten, de jonge jongens vroegen aan elkaar van welke clan je bent, van welke subclan. Als je het niet weet, dan ben je niet Somali”*. Aldus kan slechts worden vastgesteld dat de eigen clankennis bij de Somali, ook deze buiten Somalië, een belangrijk element is van de identiteit. Hoe dan ook verzoeker gaat voorbij aan zijn eigen onbestaande kennis van de subclans van de in Beledweyne aanwezige clans en zijn gebrekkige kennis inzake de andere subclans van de Hawiye. Dat verzoeker niet weet welke subclan van zijn eigen clan in de meerderheid is in Beledweyne (gehoor p. 8), noch belangrijke personen, politici of krijgsheren van zijn eigen clan kent, noch enige belangrijke conflicten of leiders kan noemen (gehoor p. 9), is niet ernstig.

3.6.3. Immers is redelijk te verwachten dat ook verzoeker door zijn familie en omgeving wordt ingelicht wie van de machthebbers, krijgsheren en rivaliserende clans hij moet vrezen. Dat verzoeker een beperkt geschoolde jongvolwassene is, doet geenszins afbreuk aan het feit dat verzoeker desgevallend met anekdotes of met levendige dagelijkse herinneringen moet kunnen vertellen welke de milities/krijgsheren/groeperingen zijn eigen dorp en regio onder controle hadden. Geenszins kan

overtuigen dat het plaatselijk bestuur in Beledweyne niet zeer actief was gezien uit de objectieve informatie duidelijk blijkt dat dit het centrum van de vijandelijkheden is geweest, zodat dergelijke kennis om veiligheidsredenen cruciaal was, temeer verzoeker in de winkel van zijn moeder werkte en zo mede in de broodwinning voorzag. Dat verzoeker geen namen kan noemen van personen die in de burgeroorlog de controle hadden over Beledweyne, noch wie de huidige machtshebbers dan wel de burgemeester, gouverneur ... was, is niet aanvaardbaar (gehoor p. 9-10). Deze complete onwetendheid staat opnieuw in schril contrast met de gedetailleerde opsomming van de medewerkers van Dabageed zodat deze kennis alleszins ingestudeerd is, temeer verzoeker dan weer niet kan toelichten wat hun clan is (gehoor p. 10). Dat verzoeker verklaart dat er geen checkpoints noch een avondklok was in Beledweyne (gehoor p. 11), kan gezien de aan het administratief dossier toegevoegde informatie alleen maar bevestigen dat verzoekers er nooit was. Immers verzoekende partij moet weten wanneer de winkel gesloten werd en wanneer haar vriendjes niet naar muziek konden komen luisteren. Aldus kan evenmin beweerd worden dat de *“weinige kennis die ze wel heeft, was niet in strijd met de algemene en specifieke informatie”*.

3.7. De commissaris-generaal heeft bij de beoordeling zowel de positieve als negatieve elementen in rekening gebracht in het licht van het geheel van de motieven. In deze benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag. Nergens wordt verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van zijn verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar hij heel zijn leven gewoond heeft, *quod non*. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204), *quod in casu non*. Er kan slechts vastgesteld worden dat verzoekers sociale, politieke, geografische en etnografische kennis theoretisch is en niet betrokken is op zijn eigen leefwereld, wat meteen ook ontkent dat verzoeker *“een laag intellectueel vermogen”* zou hebben. Aldus kan bezwaarlijk geloof worden gehecht aan verzoekers voorgehouden Somalische nationaliteit, noch aan zijn hierop gebaseerde asielmotieven.

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus en reikt geen andere elementen aan. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Wat artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, benadrukt de Raad dat verzoeker geen band aantoonde met Somalië. Verzoeker toont niet aan welke zijn (eerste) nationaliteit is. De Raad kan enkel besluiten dat verzoekers Somalische afkomst uit de regio van Beledweyne niet is aangetoond en dat diens gevolg evenmin aannemelijk is gemaakt dat zijn vraag om subsidiaire bescherming dient te worden afgewogen ten opzichte van de situatie in Somalië. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Verzoeker vroeg tevens de vernietiging van de bestreden beslissing. De Raad stelt vast dat, gelet op wat voorafgaat, de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu hij niet aantoonde dat de gegrondheid van zijn asielmotieven onvoldoende werd onderzocht, noch zelf ook maar enigszins elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

5.1. Er worden geen gegronde middelen aangehaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK